

URZĄD PATENTOWY

2062, 3/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3901.

Kl. 8 1 2.

Emil Czapek
(Bomlitz, Niemcy).

Sposób wyrobu sztucznej skóry i ceraty.

Zgłoszono 5 czerwca 1924 r.

Udzielono 11 stycznia 1926 r.

Pierwszeństwo: 7 czerwca 1923 r. (Niemcy).

Proponowano już stosowanie roztworów błonnika do wyrobu sztucznej skóry, ceraty i tym podobnych przedmiotów. Według dotychczasowych sposobów pracę wykonywa się przy zastosowaniu ciśnienia albo próżni dla połączenia roztworu błonnika z tkaniną. Z drugiej strony również proponowano już nadmuchiwanie nadchodzącej z odlewnika warstwy błonnika na włókna obu stron tkaniny. Wszystkie te sposoby są stosunkowo kłopotliwe i wymagają użycia dużej energii i skomplikowanych urządzeń.

Okazało się zgodnie z wynalazkiem, że można w bardzo prosty sposób otrzymać produkt, dający się zastosowywać jako sztuczna skóra albo cerata i odpowiadający wszelkim wymaganiom praktycznym, jeżeli roztwór błonnika wprowadza się na tkaninę z odlewnika albo temu podobnego urządze-

nia i tkaninę, pokrytą tym roztworem, przeprowadza się w znany sposób przez kąpiel strącającą. Należy brać pod uwagę wszelkie roztwory błonnika, które mogą być strącane w znany sposób roztworami kwasowymi, albo roztworami soli lub mieszaniną obu odczynników. Przeważnie używana jest wiskoza, która może być strącana roztworami soli. Jako tkanina jest przeważnie używana tkanina bawełniana.

Wskazane jest ułatwienie dobrego przenikania w tkaninę wprowadzonego na nią roztworu błonnika przez odpowiedni dobór płynności roztworu. Prócz tego w tym samym celu można dać dostateczny czas dla przejścia pomiędzy odlewnikiem i kąpielą strącającą w celu możliwie zupełnego przeniknięcia błonnika w tkaninę w ten sposób, że np. tkanina jest przeprowadzona przez

odpowiednią przestrzeń w kierunku poziomym albo w pochyleniu z odpowiednią szybkością przed wejściem do kąpeli strącającej.

Po strąceniu zostaje otrzymany produkt dalej traktowany w zwykły sposób. W zależności od grubości wprowadzonej warstwy powinna być ustosunkowana płynność roztworu błonnika, np. przy grubszej warstwie używasz roztworu większej płynności, niż przy cieńszej warstwie. Jeżeli tkanina ma być z obu stron pokryta błonnikiem, to można postępować w ten sposób, że na podstawę wprowadza się roztwór błonnika, na jego warstwę wprowadza się tkaninę a na drugą stronę tej tkaniny również wprowadza się roztwór błonnika. W ten sposób w jednym przebiegu prostymi środkami otrzymuje się produkt, który z obu stron może być użyty jako sztuczna skóra lub jej podobny przedmiot. Dla wywołania prędkiego strącania może być podstawą przed wprowadzeniem roztworu błonnika zmoczona środkiem strącającym.

Na załączonym rysunku przedstawione jest na fig. 1 i 2 odpowiednie do wykonania nowego sposobu urządzenie schematycznie w dwóch przykładach.

Według fig. 1 zostaje pokryty produkt z jednej strony błonnikiem w ten sposób, że tkanina 1, np. z bawełny zapomocą transportującego pasa 2 bez końca w odpowiedni sposób napędzanego, zostaje przeprowadzona pod odlewnikiem 3, z którego spływa błonnik na tkaninę 1. Przed przeprowadzeniem tkaniny, zaopatrzonej w warstwę błonnika, do kąpeli strącającej 4 przebiega ona z odpowiednią szybkością określoną przestrzeń, wskutek czego wiskoza ma dosyć czasu do przeniknięcia w tkaninę. Po przeprowadzeniu przez kąpiel strącającą 4 zostaje sztuczna skóra, składająca się z tkaniny i błonnika, w zwykły sposób myta i suszona albo w inny sposób dalej traktowana.

Przy urządzeniu według fig. 2 zostaje tkanina 1 zaopatrzona z obu stron w warstwę błonnika. W tym celu obracający się w kierunku strzałki 5 bęben służący jako podstawa, pogrąża się w strącającą kąpiel 7, wskutek czego jest zmoczony strącającym środkiem, gdy dochodzi pod odlewnik 8, z którego roztwór błonnika spływa na niego. Przez wprowadzoną na bęben 6 warstwę wiskozy zostaje przeprowadzona tkanina 1 zapomocą np. krążków 9 i 10, dzięki czemu warstwa błonnika może przeniknąć w bliską jej stronę tkaniny. Na drugą stronę tkaniny zostaje zapomocą drugiego odlewnika 11 również wprowadzony błonnik, wskutek czego tkanina 1 zostaje pokryta z obu stron warstwą błonnika. Po przeprowadzeniu przez kąpiel strącającą zostaje produkt w odpowiedni sposób dalej traktowany.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu sztucznej skóry, ceraty i tym podobnych przedmiotów, znamienny tem, że roztwory błonnika, które mogą być strącane roztworami kwasowymi, roztworami soli albo mieszaniną obu odczynników, szczególnie roztwory wiskozy, wprowadza się zapomocą odlewnika na tkaninę z jednej albo z obu stron warstwę o pożądaną grubość i tkaninę tę, pokrytą roztworem błonnika, przeprowadza się przez kąpiel strącającą.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że przed wejściem tkaniny pokrytej błonnikiem do kąpeli strącającej upływa dosyć czasu dla przeniknięcia błonnika w tkaninę.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że w zależności od grubości wprowadzanej warstwy roztworu błonnika stosuje się większą lub mniejszą płynność błonnika.

4. Sposób według zastrz. 1—3, znamien-
ny tem, że na podstawę, zmoczoną środkiem
strącającym, nakłada się roztwór błonnika,
na który wprowadza się tkaninę, a na dru-
gą stronę tej tkaniny równocześnie wpro-

wadza się roztwór błonnika z drugiego od-
lewnika.

Emil Czapek.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

